

סדר מועד | מסכת סוכה נ"ג-מסכת ביצה ד' | שבת פרשת נצבים | כ"א-כ"ז אלול תשפ"א (19-27 Elul Aug. 29-Sept. 4)
Seder Moed | Masechet Sukkah 53-Masechet Beitzah 4 | Shabbat Parashat Nitzavim | 21-27 Elul (Aug. 29-Sept. 4)

Daf 53: SUKKOT IN THE BEIT HAMIKDASH

Rabbi Yehoshua ben Hananya described what took place at the *Beit HaMikdash* during *Sukkot*: "On *Sukkot* we hardly slept. Early in the morning, we would enter the *Beit HaMikdash* to watch as they sacrificed the *Korban Tamid* (daily morning offering). After that, we recited *Shacharit* prayers, and then watched the sacrifice of the *Korbanot Musaf* (Additional Offerings). After that, we recited the *Musaf* prayers and from there we would proceed to the *Beit Midrash* to study Torah.

Then, we went to eat and drink [in the *sukkah*], in celebration of the holiday. Next, we conducted the *Mincha* service, and sacrificed the *Korban Tamid Shel Bein Ha'arba'im* (daily afternoon offering). From that time forward, we danced and rejoiced at the *Simchat Beit HaShoevah* (Celebration of the Water Drawing), all night, until the morning."

So, when did they sleep? The Talmud recounts and describes that during the dancing at the *Simchat Beit HaShoevah* celebrants would occasionally place their head on the shoulders of the man who danced next to them, so they could able to doze off for a bit.

דף נ"ג: חג הסוכות בבית המקדש

רבי יהושע בן חנניה בן חנניה תאר את מה שהתרחש בבית המקדש בחג הסוכות: "בחג הסוכות כמעט לא היינו ישנים. בבקר מקדם, היינו נמצאים בבית המקדש, בשהקריבו את קרבן התמיד. אחר כך התפללנו תפלת שחרית והקריבו את קרבנות המוסף ואחר כך גם אנו התפללנו תפלת המוסף. משם היינו פונים לבית המדרש, ללמד תורה.

לאחר מכן הלכנו לאכל ולשתות לכבוד החג, התפללנו תפלת מנחה, הקריבו קרבן תמיד של בין הערבים, ומאותה שעה, היינו רוקדים ושמחים בשמחת בית השואבה כל הלילה עד הבקר."

אז מתי הם ישנו? התלמוד מספר ומתאר, שבזמנת הרוקדים בשמחת בית השואבה, מדי פעם היו מניחים את הראש על הכתפיים של האישי שרקד לידם, וכך היו מנמנמים קצת.

Daf 54: SOUNDING OF THE TRUMPETS IN THE BEIT HAMIKDASH דף נ"ד: תקיעות בבית המקדש

It was a special *mitzvah* to sound trumpets when the *Musaf Korbanot* (additional offerings) were sacrificed in the *Beit HaMikdash* on *Shabbat*, *Festivals*, and *Rosh Chodesh*. Even when they sacrificed the *Korban Tamid* (perpetual daily sacrifice), trumpet blasts were sounded, as well as when they recited *Shir shel Yom* (Song for the Day). Also, trumpets were sounded when they opened the gates of the *Beit HaMikdash*.

On Shabbat eve, they would sound trumpets in the *Beit HaMikdash* a few more times. Why? The first blast was a reminder that the time had come to finish the work in the fields, to close the shops, and to arrange cooked dishes, in honor of the holy *Shabbat*.

Trumpets were sounded once again, near the onset of *Shabbat* to announce and inform that *Shabbat Kodesh* was near and that it was prohibited to do *melachot* (39 types of prohibited labor). **On *Sukkot*, they used to also sound trumpets** when they went out to draw water to fulfill the *mitzvah* of the *Nisuch haMayim* (water libation). They returned with the water, while singing at the gates of the *Beit HaMikdash*.

ישנה מצוה מיוחדת לתקוע בחצוצרות בעת הקרבת קרבנות המוסף בבית המקדש בשבתות, בחגים ובראשי חודשים. גם בשעה שהיו מקריבים את קרבן התמיד היו תוקעים, כשאמרו את שיר של יום. היו תוקעים בחצוצרות גם בעת שפתחו את שערי בית המקדש.

בערב שבת היו תוקעים בבית המקדש, עוד פעמים אחדות. מדוע? התקיעה הראשונה הייתה כדי להזכיר שהגיע הזמן לסים את העבודה בשדות, לסגר את החניות ולסדר את התבשילים לכבוד שבת קדש.

פעם נוספת תקעו סמוך לקניסת השבת, כדי להכריז ולהודיע ששבת קדש נכנסת ואסור לעשות מלאכות. בחג הסוכות היו תוקעים בחצוצרות גם כשהיו יוצאים לשאב את המים למזאת נסוך המים, וכשהיו שבים בזמרה עם המים הללו בשערי בית המקדש.

Daf 55: OFFERING OF 70 BULLS ON SUKKOT

Over the course of the 7 days of Sukkot, 70 bulls were sacrificed in the *Beit HaMikdash*. On the first day — 13 bulls; on the second day — 12 bulls; on the third day — 11 bulls; on the fourth day — 10 bulls; on the fifth day — 9 bulls; on the sixth day — 8 bulls; on the seventh day — 7 bulls. In total, 70 bulls were offered to atone for the sins of the 70 nations of the world. On *Shemini Atzeret* (*Simchat Torah*), the day after Sukkot, only one bull — corresponding to *Am Yisrael* — was sacrificed.

The Talmud cites a parable on this matter: Once, a king said to his servant: "Prepare for me a great feast, with many participants." Then later, he said to his good friend: "Let's have an intimate dinner, just me and you, and we will rejoice together." Likewise, God said to *Am Yisrael*, offer just one bull [after the long Sukkot holiday], for *B'nei Yisrael* alone.

דף נ"ה: שבעים פרים בחג הסוכות

בשבעת ימי חג הסוכות, הקריבו בבית המקדש שבעים פרים. ביום הראשון — 13. ביום השני — 12. ביום השלישי — 11. ביום הרביעי — 10. ביום החמישי — 9. ביום השישי — 8. ביום השביעי — 7. בסך הכל, שבעים פרים שבאים לכפר על חטאיהם של שבעים אמות העולם.

בשמיני עצרת (שמחת תורה), יום לאחר חג הסוכות, מקריבים פר אחד בלבד, כנגד עם ישראל. התלמוד אומר על כך משל: מעשה במלך שאמר לעבדיו: "הכינו לי סעודה עם משתתפים רבים". אחר כך אמר לידידו הטוב ביותר: "הבה נעשה סעודה קטנה, רק אני ואתה ונשמח יחד". כך אמר הקב"ה לעם ישראל, ביום האחרון תקריבו פר אחד בלבד, עבור בני ישראל בלבד.

Daf 56: THE WINDOWS IN WHICH THEY PLACED KNIVES

On this last *daf* of *Masechet Sukkah*, we learn, among other things, that Moshe Rabbeinu divided the *kohanim* into *mishmarot* (shifts, watches) and that each *mishmar* served one week in the *Beit HaMikdash*. The *Mishnah* also relates that there were many niches in the wall of the *Beit HaMikdash*, and that each *mishmar* received one niche, in which to store their spare vessels (e.g., the sharp knives), used to perform *shechitah* on the *korbanot*. The knives had to be guarded so that they would not be damaged or contaminated. The *Mishnah* adds and recounts that the *chachamim* penalized one *mishmar* and sealed their niche, rendering it non-functional. As a result, they had to ask permission from another *mishmar* in order to store knives in their niches.

Why were these *kohanim* penalized? Because one of the *mishmar*'s members had a daughter named Miriam, who once denigrated the *mizbe'ach* (altar) and humiliated it. The *chachamim* said if the daughter of a *kohen* behaves with such chutzpah and contempt toward the *Beit HaMikdash*, she undoubtedly saw her father disrespect the honor of the *Beit HaMikdash*. Therefore, the entire *mishmar* was penalized for accepting such a *kohen* to serve together with them.

דף נ"ו: החלונות בהם הניחו סכינים

דף זה הוא הדף האחרון של מסכת סוכה, ובו לומדים בין היתר על כך שמשה רבנו חלק את שבט הכהנים למשמרות, וכל משמר עבד שבוע אחד בבית המקדש. המשנה מספרת, שבקיר של בית המקדש היו חלונות רבים, וכל משמר קבל חלון אחד, בו הניח את החלפים (הסכינים החדים) בהם שחטו את הקרבנות. על הסכינים היו צריכים לשמור, שלא יפגמו ויתקלקלו. המשנה מוסיפה ומספרת, שחכמים הענישו משמר אחד וסתמו את החלון שלהם והם היו צריכים לבקש רשות ממשמר אחר להניח סכינים בחלון שלהם.

מדוע הענישו אותם? מפני שלאחד מהכהנים שהיה במשמר, היתה בת בשם מרים, ופעם אחת היא בזתה את

אמרו חכמים, אם הבת של המזבח ובישה אותו. הכהן התנהגה בחצפה כזו כלפי בית המקדש, בודאי היא ראתה שאביה מזלזל בכבוד בית המקדש, ולכן נענש כל המשמר, על כך שכהן כזה היה אתם יחד.

Daf 2: MASECHET "BEITZAH" OR MASECHET "YOM TOV"

מסכת ביצה

פרק א' - ביצה שנולדה

TRACTATE BEITZAH: Ch. 1 — AN EGG THAT WAS LAID
[ON A FESTIVAL]

דף ב': מסכת "ביצה" או מסכת "יום טוב"?

Why was this Talmudic volume named "Masechet Beitzah" (Tractate "Egg")? This *Masechet* receives its name from its first *mishnah*, which teaches the *halachah* regarding an egg laid during a festival. The *mishnah* stipulates when such an egg would be permissible to eat, and when it would be prohibited. *Masechet Beitzah* contains many laws associated with *Yom Tov*. It is interesting to note there were *rishonim* (11th–15th century rabbinic commentators) who called this tractate "*Masechet Yom Tov*," e.g., just as the *masechet* that deals with Shabbat laws is named "*Masechet Shabbat*."

There are six *Yamim Tovim* (festivals) during the year — i.e., the initial day of *Pesach*; the last day of *Pesach*; *Shavuot*; *Rosh HaShanah*; the initial day of *Sukkot*; and the eighth day of *Sukkot* (*Shemini Atzeret*). During the time when *B'nei Yisrael* were in the *midbar* (wilderness), when manna came down from heaven, the manna did not descend on *Yom Tov* just as it did not descend on Shabbat. Rather, an extra portion was made available on *Erev Yom Tov*, similar to what happened on *Erev Shabbat*.

In *Masechet Beitzah*, we learn about the differences between *Shabbat* and *Yom Tov* — more specifically, which actions though prohibited on *Shabbat* are nonetheless permissible on *Yom Tov*.

מדוע מכנים אותה "מסכת ביצה"? כי במשנה הראשונה של המסכת יש הלכה לגבי ביצה שהטלה (שנולדה) באמצע החג, מתי מתיר לאכול אותה ומתי אסור. במסכת שלנו ישנן הלכות רבות שקשורות ליום טוב, ובאמת מעניין לדעת, שיש מהראשונים שכינו אותה "מסכת יום טוב", כפי שהמסכת העוסקת בהלכות שבת, היא "מסכת שבת".

יש ששה ימים טובים במשך השנה - היום הראשון של פסח. היום האחרון של פסח. חג השבועות. ראש השנה. היום הראשון של סוכות ויום שמיני עצרת (שמחת תורה). בתקופה שבני ישראל היו במדבר וירד מן מהשמים, לא ירד מן ביום טוב, אלא רק בערב יום טוב, כפי שלא ירד מן בשבת קדש, כי הימים הללו קדושים.

במסכת ביצה גם נלמד, מה ההבדל בין שבת ליום טוב, אלה דברים אסור לעשות בשבת, אך ביום טוב מתיר לעשות.

Daf 3: "MUKTZEH," SET ASIDE

The word "*muktzeh*" comes from the word "*katzeh*" (edge), referring to items that should be put aside so as not to do *melachah* (labor) prohibited on Shabbat and *Yom Tov*. These are items people do not think about. For instance, dirt and rocks are "*muktzeh*" because no one generally thinks about using these items and, as a result, they remain sitting on the side. The *chachamim* prohibited handling any item designated as *muktzeh* on Shabbat or *Yom Tov*.

Why did the *chachamim* promulgate the "*muktzeh*" rule?

In *Hilchot Shabbat*, Rambam explains that if people were to pick up hammers, screwdrivers, and other "*muktzeh*" items, they might unwittingly transgress by accidentally use them to perform labors, such as, building or fixing a broken chair. Accordingly, the *chachamim* ordained that on Shabbat and *Yom Tov* it is prohibited to even pick up items that are "*muktzeh*."

המלה "מקצה" היא מלשון קצה, דבר שנמצא בקצה, בצד. דברים שאין חושבים עליהם. למשל, עפר או אבנים הם "מקצה", כי אף אחד לא חושב להשתמש בהם והאדם "מקצה" אותם מדעתו, הוא באלו שם אותם בקצה, ואינו מתחשב עליהם. אמרו חכמים, כל דבר שהוא "מקצה", אסור לטלטלו בשבת קדש וביום טוב.

מדוע באמת אמרו חכמים שלא לטלטל "מקצה"? הרמב"ם בהלכות שבת מסביר, שאם בשבת אנשים יזוזו פטישים, מברגים ועוד דברי "מקצה", הם עלולים חלילה לעשות אתם עברות בטעות, למשל, לבנות, או לתקן כסא. לכן אמרו חכמים: בשבת קדש וביום טוב אין לטלטל "מקצה".

Daf 4: VISIT TO THE CHICKEN COOP

Ariel went with his family to visit his uncles in the village for *Sukkot*. On the first day, after the holiday feast, Ariel hiked with his cousin Yisrael to see the chicken coop. Yisrael said to Ariel, "Do you recall when you once stayed with us on Shabbat and my father told you it was prohibited to move a chicken because it is *muktzeh*? Remember?"

Ariel answered, "Sure. Your father explained that it is forbidden to use the chickens on Shabbat because it is prohibited to perform *shechitah* on Shabbat. Therefore, the chickens are '*muktzeh*' and prohibited to move." Yisrael said to him, "**Well, today it is permissible to hold the chickens. Today is Yom Tov, and on Yom Tov it is permissible to perform *shechitah* to obtain food. Therefore, our chickens are not *muktzeh* as they are like food because it is possible to utilize them.**"

Ariel thought and thought and then finally said: "But even on *Yom Tov* it is prohibited to move a chicken kept for egg laying purposes, because you have no intention for that chicken to undergo *shechitah*." "That is correct," Yisrael replied, "This is indeed what is taught in *Masechet Beitzah*."

דף ד': בקור בלול התרנגולות

לחג הסוכות נסע אריאל עם משפחתו אל דודיו בבפ"ר. ביום הראשון של החג, אחרי הסעודה, טייל אריאל עם בן דודו ישראל והם הלכו לראות את לול התרנגולות. אמר ישראל לאריאל: "אתה זוכר שפעם היית אצלנו בשבת, ואבא שלי אמר לך שאסור להזיז את התרנגולות, כי הן מקצה. זוכר?"

ענה אריאל: "ודאי. אביה הסביר, שבגלל שאי אפשר להשתמש בהן בשבת, כי הרי אסור לשחט אותן בשבת, לכן הן 'מקצה' ואסור להזיז אותן". אמר לו ישראל: "היום מתר להחזיק את התרנגולות. היום יום טוב, וביום טוב הרי מתר לשחט כדי לאכל, לכן התרנגולות שלנו אינן מקצה, הן כמו אכל, כי אפשר להשתמש בהן".

אריאל חשב וחשב ולבסוף אמר: "אבל גם ביום טוב, אסור להזיז תרנגולת שרוצים שתמשיך להטיל ביצים, כי אותה אין רוצים לשחט, אז אין לה שמוש ביום טוב." "נכון מאד", ענה ישראל, "כך באמת לומדים במסכת ביצה".

D'VAR TORAH: PARASHAT NITZAVIM

דבר תורה: פרשת נצבים

The phrase in the verse in *Parashat Nitzavim* – "*Hanistarot l'Hashem Elokeynu*" (the "hidden" is in God's domain) is generally invoked to explain matters for which there is no apparent explanation – as a solution to a question that has no answer. However, by departing from the *p'shat* (simple explanation) or literal meaning, the aforementioned phrase can be understood to mean that in contrast to human beings, who understand each other according to our actions and external behavior, God sees the invisible and knows what is hidden in the heart of every human. God does not examine and judge a person only according to what we outwardly reveal. Rather, God looks inward to our hidden heart and examines our intentions. Hence, for that reason, the Torah states that the hidden part of the heart is "to *Hashem*, our God".

הפסוק שבפרשתנו – "הנסתרות לה' אלקינו" – משמש בדרך כלל כהסבר לדברים שאין להם הסבר, כתרופה לאותם קשיות שאין עליהן תשובה. אולם, שלא על דרך הפשט, נתן גם להסבירו ולומר – כי בשונה מבני אדם התופסים זה את זה על פי מעשיהם והתנהגותם החיצונית, הרי שהקב"ה בוחן כליות ולב ויודע מה עובר בתוך לבו של כל יהודי. ה' איננו בוחן ושופט אותו רק על פי הצד הנגלה שבנו כלפי חוץ, אלא מביט לתוך לבנו הנסתר פנימה ובוחר את כוונותינו. לכן החלק הנסתר של הלב – "לה' אלקינו".